

til at stemme under Ansvar. Jeg vil heller ikke paa nogen Maade benægte Berettigelsen af paa en saadan Maade at rejse dette Spørgsmaal, men jeg vil dog tilføje, at da der ved samme Lejlighed var Tale om det, jeg her har nævnt, var der tillige Tale om, at det forventedes ved de forestaaende Valg, at Spørgsmaalet da vilde blive, om man var for eller imod det nuværende Ministerium; det vilde komme til at spille den største Rolle, trænge andre Spørgsmaal tilbage i anden Række. Nu mener jeg, at naar man med nogen Opmærksomhed har fulgt, hvad der foregik saavel foran Folketingsvalgene som foran Valgmandsvalgene til Landstinget, saa kan det ikke nægtes, at netop dette sidste kom til at staa i første Række, Spørgsmaalet om at bringe Ministeriet og dets Parti i denne Sal i Mindretal. Saa godt som alle Retninger, der stode udenfor Ministeriets og dets Tilhængeres Rækker, bestræbte sig i denne Retning. Det blev, tør jeg sige, i det største Antal Kredse udover Landet det Hovedspørgsmaal, hvorom Valgkampen kom til at dreje sig, og Spørgsmaalet om den kommunale Valgret blev ikke noget Hovedspørgsmaal ved Forberedelserne til Valgene. Enkeltvis er det muligt, det var Tilfældet, og enkeltvis er det ogsaa muligt, at dette Spørgsmaal spillede ind i de Afgørelser, der bleve truffet til Valgene, men jeg tør tiltro mig at kunne paastaa, at det, der var Hovedsagen ved Valgene, var Kampen rettet mod Ministeriet og dets daværende Flertal i dette Ting.

Men naar saa er, mener jeg mig ogsaa berettiget til for mit Vedkommende at sige, at der er ikke givet en saa omfattende Tilslutning til Kravet om lige, almindelig Valgret, som man fra forskellige Sider paastaar, at Tilfældet er.

Nu skal jeg, ogsaa i Forbindelse hermed, bemærke, at jeg ikke er nogen Tilhænger af dette Krav, at man skal tage Hensyn til, hvad det store Flertal kræver. Vor Forfatning er ikke bygget derpaa. Jeg erindrer, at i den Forhandling, vi førte her i Tinget for nogle Dage siden om en anden, ganske vist mindre, Sag end den her foreliggende, nemlig Indførelsen af det metriske System, henviste det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) til, hvad Befolkningens Opfattelse kunde være i den Sag, men det ærede Medlem mødte Modsigelse, og efter min Mening berettiget Modsigelse, fra flere Sider, idet det overfor ham blev anført, at man ikke skulde lade sig bestemme af, om der ude i Befolkningen var en over-

vældende Modstand mod Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger. Paa samme Maade ser jeg paa det her foreliggende Spørgsmaal. Selv om der gennem Agitation udover Landet er rejst et forholdsvis stærkt Krav i dette Spørgsmaal, mener jeg ikke, at man saa ubetinget skal bøje sig derfor, som det paastaas fra mange forskellige Sider. I denne Forbindelse vil jeg gerne fremdrage en Ytring, der for ikke mange Dage siden faldt fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) om, at Udsigterne for de demokratiske Krav vare daarligere i Aarene 1893—94. Ja, set fra hans Standpunkt kan det være berettiget at fremsætte denne Ytring, men jeg mener allerede at have angivet, at vi, der se Sagen fra et andet Standpunkt, have ment, at Udsigterne for Løsningen af saadanne Spørgsmaal som dette netop vare gode i hin Periode, og vi beklage, at det ikke den Gang blev løst, saaledes som det utvivlsomt kunde være blevet.

Nu erkender jeg, at Sagen er kommen ind i et saadant Spor, og at vi befinde os paa et saadant Standpunkt for denne Sags Vedkommende, at det er berettiget, at der gøres et alvorligt Forsøg paa at bringe Spørgsmaalet til Løsning. I saa Henseende vil heller ikke jeg være med til at lægge nogen alvorlig Hindring i Vejen, selv om jeg vil hævde min Overbevisning og selvfølgelig ikke vil kunne stemme for et Ændringsforslag som det, der er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen). Men ogsaa her vil jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger, inden vi gaa videre i denne Sag, ikke fordi jeg tillægger min Mening stor eller afgørende Betydning — det gør jeg ikke paa nogen Maade —, men fordi jeg ønsker at have min Ryg fri og at have udtalt mig om, hvorledes jeg ser paa Sagen. Man taler jo fra forskellige Sider om, at der skal stilles Krav om Kauteler, og det Kautel, som man nærmest fremhæver, knyttes til Kravet om, at man vil, som man udtrykker sig, hævde Skattebevillingsretten for de kommunale Raad, eller rettere sagt for den skatteyndende Del af Vælgerne. Jeg kan godt forstaa dette Krav, men det forekommer mig, at det har et doktrinært Udspring, thi under den kommunale Styrelse er det dog langt fra alene Paaligningen og Optrækkningen af Skatterne, det drejer sig om. Vel har det sin store Betydning, at der gaas retfærdigt frem, men efter de ny Love, vi i den Henseende have faaet, mener jeg ikke Faren paa dette Omraade er